

ທີ່ ຖສ ១០០៤.២/ ១ ឃ. ៣

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
៥២ ซอยพหลโยธิน ៧ ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ១០៤០០

៩ ມີນາຍັນ ២៥៥៨

ເຮືອງ ຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ພ.ສ. ២៥៥៨

ເຮືອນ ເລີກສະນະຮັບມືຕຸ

- ສິ່ງທີ່ສຳເນົາດ້ວຍ
១. ພັນຍືອງນາຍກັບມືຕຸ ເຫັນຂອບໃຫ້ເສັນຄົມຮັບມືຕຸ
 ២. ຮາຍງານການປະຊຸມຄະນະການສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງໝາດ ຄຣັງທີ ១/២៥៥៨
 ៣. ບທສຸປສໍາຫວັບຜູ້ບໍລິຫານຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ພ.ສ. ២៥៥៨
 ៤. ຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ພ.ສ. ២៥៥៨

ດ້ວຍ ຳກທ. ອະນາກົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອບເສັນເຮືອງ ຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ພ.ສ. ២៥៥៨ ມາເພື່ອຄົມຮັບມືຕຸທ່ານ ໂດຍເຮືອນນີ້ເຂົ້າຂ່າຍທີ່ຈະຕ້ອງນຳເສັນຄົມຮັບມືຕຸ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນພຣະຈຸກຸງກົງກວ່າດ້ວຍການເສັນເຮືອງແລ້ວການປະຊຸມຄົມຮັບມືຕຸ ພ.ສ. ២៥៥៨ ມາດຕາ ៥ (៥) ຮົມທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ ៣ (៣) ແຫ່ງພຣະຈຸກຸງກົງສິ່ງເສີມແລ້ວຮັກໝາຄຸມກາພສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງໝາດ ພ.ສ. ២៥៥៥ ທັງນີ້ ຮອງນາຍກັບມືຕຸ (ພລເກອ ປະວິຕຣ ວິຊະສຸວະຮົມ) ກຳກັບການບໍລິຫານຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງໝາດ ຢ້າຍລະເອີດປາກຸດຕາມສິ່ງທີ່ສຳເນົາດ້ວຍ ១

ທັງນີ້ ເຮືອນດັ່ງກ່າວມີຢາຍລະເອີດ ດັ່ງນີ້

១. ເຮືອນເດີນ

១.១ ຄະນະອຸນຸກຽມການຈັດທໍາຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ກາຍໄດ້ການກຳກັບ ຂອງຄົມການສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງໝາດ ໄດ້ດຳເນີນກາຍກຳງ່າງຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ພ.ສ. ២៥៥៨ ຈຶ່ງໄດ້ມີການປະຊຸມຄົມຮັບມືຕຸ ຈຳນວນ ៣ ຄຣັງ ໂດຍໄດ້ມີການສໍາรวจພື້ນທີ່ແລ້ວຈັດປະຊຸມ ເພື່ອກ່າວືໂນປະເທດສານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສຳຄັນ ៣ ເຮືອງ ປະກອບດ້ວຍ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໜຸ່ມໜຸນໃນການດູແລ ອຸນ່າກ່າຍທັງພຣະກຳປ່າໄມ້ ພື້ນທີ່ປັນເປື້ອນມລພິບໃນປະເທດໄທ ແລ້ວການບໍລິຫານຮັກໝາດທີ່ກຳນົດໃນພື້ນທີ່ ອຸນ່າກ່າຍທັງພຣະກຳປ່າໄມ້ ໂດຍໄດ້ມີການຈັດປະຊຸມໃນພື້ນທີ່ຈັງຫວັດແມ່ຍ່ອງສອນ ອະເຊີງທ່າງ ຖະເກີດ ແລ້ວກຸງເທົ່າມະນາຄ ຮ່ວມທັງໄດ້ນໍາຮ່າງຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ຜ່ານກະບວນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກການຄ່ວ່າງ ໂດຍຈັດໄທມີການປະຊຸມ ເຊີງປະກຸບຕິການ ຈຳນວນ ១ ຄຣັງ ເພື່ອຮັບຝຶກຄິດເຫັນແລ້ວເສັນແນະຈາກຜູ້ທ່າງຄຸນວຸດີ ຜູ້ແທນຈາກສ່ວນຮາຊາກ ສາບັນການສຶກສາ ການເອກະນຸມ ອົງການເອກະນຸມ ສື່ວມວລຸ່ນ ແລ້ວປະຊານທົ່ວໄປ

១.២ ຄະນະກຽມການສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງໝາດ ມີມຕິໃນການປະຊຸມ ຄຣັງທີ ១/២៥៥៨ ເມື່ອວັນທີ ១៥ ກຸມພາພັນລົງ ២៥៥៨ ເຫັນຂອບຮ່າງຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ພ.ສ. ២៥៥៨ ໂດຍນົບໝາຍໃຫ້ກະທົວກະທົນຮັກໝາດທັງພຣະກຳປ່າໄມ້ ໂດຍສໍານັກງານໂຍບາຍແລ້ວແພນທັງພຣະກຳປ່າໄມ້ ຮ່ວມທັງສອງສິ່ງແວດລ້ອມ ນໍາຮາຍງານສຖານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ພ.ສ. ២៥៥៨ ເສັນຄົມຮັບມືຕຸ ເພື່ອກ່າວືໂນປະເທດສານການຄົມກາພສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ້າຍລະເອີດຕາມສິ່ງທີ່ສຳເນົາດ້ວຍ ២

២. ເຫດຜລ ...

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

ตามมาตรา ๑๓ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้คณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีหน้าที่นำเสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

- ไม่มี -

๔. สาระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบด้วย บทสรุปสำหรับผู้บริหารและรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๘ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ และ ๔ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๔.๑ ภาพรวมการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ความเคลื่อนไหวที่สำคัญ ด้านสิ่งแวดล้อมในระดับโลก ระดับอาเซียน และในประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญกับประเด็นการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเน้นการเชื่อมโยงและปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม

๔.๒ สถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมรายสาขา ได้ติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ พลังงาน ดิน ป่าไม้ และทรัพยากรแร่ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง ความหลากหลายทางชีวภาพ สถานการณ์มลพิษ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สิ่งแวดล้อม เมืองและชนบท ซึ่งพบว่า สถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มที่ดีขึ้น ได้แก่ สถานการณ์มลพิษ มลภาวะ จากฝุ่นละออง ขยายชุมชนและขยายตัวค้างมีปริมาณลดลง รวมทั้งการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และสัดส่วนการใช้ พลังงานทดแทนที่เพิ่มขึ้น และสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง ได้แก่ การสูญเสียพื้นที่ป่า การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะการสูญเสียถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและการใช้ ทรัพยากรอย่างเกินความพอดี ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และการเกิดปัญหาภัยแล้ง

๔.๓ สถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ที่ศึกษา จำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่

๔.๓.๑ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พบร่วม พบว่า ที่ผ่านมา สถานการณ์ป่าไม้ของประเทศไทยได้รับแรงกดดันจากหลายด้าน ส่งผลให้ประเทศไทยประสบกับปัญหา การสูญเสียพื้นที่ป่าไม้อย่างต่อเนื่อง การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอนุรักษ์ทั้งในและ ของป่าไม้ที่ต้องการอนุรักษ์และความเป็นอยู่ของคนที่อยู่ร่วมกับป่า รวมทั้งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ของประชาชน ชุมชน และเอกชนในการดูแลป่ามากขึ้น ทั้งนี้การดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จส่วนหนึ่งเกิดจาก การมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งของชุมชนในพื้นที่ซึ่งทำให้การดูแลและอนุรักษ์ป่าไม้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓.๒ พื้นที่ปนเปื้อนมลพิษในประเทศไทย ในช่วงระยะเวลา ๒-๓ ปีที่ผ่านมา พบร่วมพื้นที่การปนเปื้อนมลพิษในเกือบทุกภูมิภาคของประเทศไทย โดยแต่ละพื้นที่มีขั้นตอนการดำเนินการ ที่แตกต่างกัน ดังนั้นควรมีการจัดการปัญหาพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษในประเทศไทยที่ได้มาตรฐานและรักษา เพียงพอ ในหลายประเด็น เช่น ความมีการออกกฎหมาย ระเบียบ แนวทางเพื่อการแก้ไขปัญหาพื้นที่ปนเปื้อน มลพิษ โดยเฉพาะการพัฒนาความสามารถในการจัดการขยะ ของเสีย และของเสียอันตราย ให้อำนาจและ บทบาทกับท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ใช้หลักความเสี่ยงของพื้นที่ในการพิจารณาและตัดสินใจ และ พัฒนาระบบทรวจสอบปัญหาการปนเปื้อนจากสารเคมีในการเกษตร เป็นต้น

๔.๓.๓ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ทางธรรมชาติ พบว่า ภาคการท่องเที่ยวมีการเติบโตอย่างรวดเร็วและมีความสำคัญต่อการเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศไทย โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ทางธรรมชาติได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรในพื้นที่อนุรักษ์ทางธรรมชาติตามมา ดังนั้นจึงควรมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ทางธรรมชาติอย่างเป็นระบบ เช่น การบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การดำเนินมาตรการในการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยว และลดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในพื้นที่อนุรักษ์ทางธรรมชาติที่มีความประาะบงลง และกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ทางธรรมชาติให้ชัดเจน เป็นต้น

๔.๔ บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงบูรณาการ เป็นการสรุปภาพรวมสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมในประเทศและนำเสนอข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น โดยควรยึดหลักการป้องกันไว้ก่อน (Precautionary Principle) ในกำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อม

๒) ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เศรษฐกิจสีเขียว และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

๓) สนับสนุนการบูรณาการทางความคิด การวางแผนงาน และการดำเนินงาน ของหน่วยงานรัฐ

๔) กำหนดให้มีการประเมินผลกระทบและผลได้ของนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการ

๑) พัฒนาระบบสารสนเทศและการจัดเก็บข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของหน่วยงาน โดยให้มีการรวบรวมเรื่องที่สำคัญอย่างสม่ำเสมอ และเน้นการจัดเก็บข้อมูลตามสาขาสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

๒) สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของภาคเอกชนและภาคประชาชน

๓) ใช้กลไกงบประมาณเพื่อเป็นเครื่องมือในการยกระดับความสำคัญของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

๔) พัฒนาเครื่องมือที่ทันสมัยในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสร้างแรงจูงใจในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

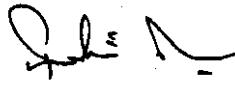
๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอคณารัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบ
รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำทราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณารัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โทร. ๐ ๒๒๖๕ ๖๕๓๘

โทรสาร ๐ ๒๒๖๕ ๖๕๓๖